

1959. január 1-én születtem Budapesten. A Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki karán 1982-ben szereztem meg az építészmérnöki diplomát, a városrendezési tagozaton.

Első munkahelyem a Budapest Várostervezési Vállalat volt (BUVÁTI, BFVT, majd BUVÁTI RT. néven közismert), ahol 1997-ig dolgoztam. Szakterületem és érdeklődésem a várostervezési terület legjobb műhelyébe vezetett, mesterem és főnököm Szenczi Ottó volt. Már az első években a város és környéke nagy munkáiban vehettem részt, ekkor ismerkedtem meg behatóbban Budapest kerületeivel, a Budapesti agglomeráció problémáival és tanultam tovább a szakmát már a gyakorlat oldalán. Ebben az időszakban számos országos tervpályázaton vettem részt munkatársaimmal, szinte minden esetben valamely díj, vagy megvétel került a munka végén az asztalra.

A 15 év tervezői munka során a beosztott tervezői minőségből később szakosztályvezető, majd irodavezető helyettes lettem, és fél éven át vezettem a belső átszervezéséig a Várostervezési Irodát a cégnél.

A Várostervezési Iroda komplex irodaként működött, és mint ilyen széleskörű ismereteket szerezhettem a várostervezés és a hozzátartozó egyéb infrastrukturális, környezetvédelmi valamint kapcsolódó területrendezési kérdések tekintetében. Kollegáimmal számos rendezési tervet készítettünk, elsősorban Budapest területére.

Budapesti Általános Rendezési Terv vezető tervezőjeként a főváros egészével foglalkoztam a rendszerváltozást követő években. A mintegy 5 éves munka eredményeként a Fővárosi ÁRT Program, majd a Budapest Általános Rendezési Terve (mai néven Településszerkezeti Terve) készült el irányításom alatt.

A főváros területén a rehabilitációs területek közül a VI. kerületi, ún. Broadway területére készítettem városrendezési és fejlesztési programot. A rehabilitációs szemléletű munka elsősorban a meglévő értékes épületállomány megújítására alapozott, és területi forgalomcsillapítással, bónusz-malusz rendszerrel igyekezett a szabályozás eszközével pezsgőbb életteret teremteni a belső városrészben.

Az 1997-es évben a cég átalakult, és ekkor léptem ki első munkahelyemről.

1998 márciusában önálló céget alapítottam URBAN-LIS Stúdió KFT. néven, és ebben a cégben dolgoztam 2000. februárjáig, mint ügyvezető és vezető tervező. Már saját cégem neve alatt készült a Budapesti Városrendezési Építési Keretszabályzat (BVKSZ), melynek szakmai anyagát - a normaszöveg tervezetét – készítettem.

A várostervezési ismereteimet a számítógépes eszközrendszer lehetőségeit kiaknázva a térinformatika alkalmazásával készítjük a településrendezési terveket. Jelentősebb munkáink az elmúlt 20 évben az egyes kerületekre készülő átfogó kerületi városrendezési és építési szabályzatok megalkotása, egész kerületre vonatkozó vizsgálatok, nagyobb szabályozási tervek készítése volt, melyek eredményeként 2002-ben Reitter Ferenc díjat vehettem át.

2000 februárjától 2004. január 1-ig a III. kerület, Óbuda-Békásmegyer főépítésze voltam, ahol lokálpatriótaként is igyekeztem a kerület fejlesztési lehetőségeinek koordinálásában részt venni és többek között elkészítettem hivatali feladatként Óbuda-Békásmegyer városrendezési és építési szabályzatát.

2004 februárjától ismét az URBAN-LIS STÚDIÓ KFT vezetőjeként végzem a várostervezési tevékenységet. Amint időm engedi tervpályázatokon is indulok a tervezőcsapatommal. Országos tervpályázaton nyertük el pl. Hatvan belváros szabályozási tervének megbízását, az Etele téri pályázaton a második díjas team résztvevője voltam.

A Magyar Építészakadéma tagjaként, 2009 áprilisától a Terület és Településtervezői Tagozat elnöke vagyok. A tagság bizalma alapján kezdeményeztem a szakmánk helyzetértékelésének kidolgozását, melyet a vezetőség és pár segítőkész szakértő kolléga segítségével összeállítva jó áttekintést kaptunk a problémákra és a kezelhetőségük esetleges lehetőségeire. Az elmúlt időszak elsősorban erre alapozva adott lehetőséget arra, hogy a szakmát a szükséges fórumokon – a Kamrán belül és a Kamarán kívül is – képviselhessem, ami az egyre változó világunkban nehéz feladat.

2011-ben Palóczy Antal-díjat kaptam, mely a településtervezés legmagasabb állami díja volt az adományozása megszüntetéséig.

Az elmúlt időszak is jelentős új kihívások elé állította a szakmánkat, hiszen egy teljesen új jogszabályi környezet jött létre. Több alkalommal tartottunk egyeztetéseket, tettünk javaslatot a jogalkotó felé az E-TÉR működési problémáival, az új törvény és az OTÉK-ot felváltó TÉKA koncepciójával és normaszöveg tervezetével kapcsolatosan.

Immáron 16 éve vagyok a tagozat elnöke, ezért úgy vélem, hogy az elnöki tisztséget már át kell adni a fiatal nemzedéknek, de továbbra is szívesen részt veszek megválasztásom esetén a vezetőség munkájában, megköszönve az eddigi bizalmat.

Szakmai hitvallásom:

A településrendezési tervezés „szolgálat”: Nem lehet öncélú, hiszen a megismert tények elemzésével, a feltárt értékek és problémák mentén, a jelentkező igények és elvárások figyelembevételével kell, hogy megalapozzon olyan rendező elveket és szabályokat, melyek az egyes településrészek, települések vagy azok csoportjainak fenntartását és lehetséges fejlesztési irányait az érdekegyezés alapján hivatottak meghatározni a jövőt tekintve.

LISZKAY KRISZTINA